

Det er ganske rigtigt, at der var nogle andre elementer i det forslag, som jeg ikke brød mig om, men begrundelsen for lige præcis det med pasningsgarantien var den samme. Nu har vi et udvalg siddende, og vi diskuterer en lang række forbedringer på børneområdet, herunder også pasningsgarantien. Så skal der findes nogle penge, og så kommer der et udspil fra regeringen.

Jeg er i øvrigt også blevet interviewet om det her forslag for lang tid siden, da man gik til pressen og sagde, at man ville fremsætte det, og der sagde jeg præcis det samme, som jeg siger nu.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Min undren skyldes sådan set også, at ministeren jo selv i sit svar fortæller, at der kun er 21 kommuner, som faktisk ikke har pasningsgaranti, at strategien op gennem 1990'erne faktisk lykkedes så godt, at vi står i en situation, hvor det er få steder, man mangler at få indført pasningsgarantien. Derfor ville jeg have troet, at ministeren ville tage stikket hjem og sige, at nu er vi så der, hvor det faktisk kan lade sig gøre, at vi her indefra stiller et krav om, at man har pasningsgaranti.

Det vil man så ikke og henviser til udvalget, som skal vurdere spørgsmålet om pasningsgaranti. Jeg vil godt spørge: Hvad er det, udvalget skal vurdere? Det må jo være til at regne ud, hvad det kommer til koste. Det er også til at finde ud af, hvilke fordele det har for børnefamilierne, nemlig at de får et reelt frit valg. Hvad er det, udvalget skal vurdere? Er det her ikke temmelig godt belyst?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, det er det. Det er også temmelig nemt at regne ud, hvad det koster. Men man skal jo også finde pengene, og man skal finde ud af, hvilke andre gode forslag der er. Der dukker jo også en masse beslutningsforslag op her i salen, så inden for oppositionens egne rækker har man jo også en række forskellige forslag. Det samme er der jo på bordet i det tværministerielle udvalg, vi har nedsat, hvor man så sidder og diskuterer, hvad vi kan fremme nu, og hvad der må vente til senere. Det er jo det, diskussionerne går på. Det er ikke særlig mystisk.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes også, det er lidt underligt, ikke mindst fordi socialministeren var så langt fremme med det i vinterferien og selv rejste forventninger om det ved at sige, at det ville socialministeren have. Og læste man Jyllands-Posten i sidste uge, var den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, også fremme med en tilslutning til præcis det samme.

Så synes jeg, det er en lidt drilsk leg, hvis det kun er, fordi vi andre foreslår det, at ministeren nu siger nej. Når De Konservative selv er så langt fremme i skoene og er med til at fremme forventninger om det her – uden at nogen har vredet armen om på dem – ved at gå ud og sige, at det vil de gerne have, så synes jeg, at det er helt unødigt trætte ikke at udvise en voldsom begejstring for, at vi nu kommer med et forslag, der både hjælper ministeren og hjælper den konservative ordfører på en gang.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen jeg er også voldsomt begejstret, og jeg har også sagt en hel masse pænt om det her beslutningsforslag. Men der er nogle andre ting, der skal gå op i en højere enhed, og der er nogle penge, der skal findes. Det er som sagt årsagen til, at jeg ikke kan sige ja til det beslutningsforslag, der ligger her.

Igen må jeg så sige, at det kan jeg ikke helt forstå undrer hr. Villy Søvndal, for det er jo sådan, at man har ret til selv at komme med sine forslag, når man er parat til det. Og det er jo så det, der er udtrykt her, at det er jeg ikke, for vi er ikke færdige med at diskutere i det tværministerielle udvalg, regeringen har nedsat, hvor der er mange gode ideer. Vi skal have lavet en prioritering, og det er jo så det, det hele går ud på.

Men det betyder jo ikke, at man ikke må sige, hvad man synes er godt, og hvad man godt kunne ønske sig. Jeg har også i lang tid sagt, at jeg godt kunne tænke mig en barselfond. Det kunne ikke blive her og nu, men nu er vi nået et skridt nærmere. Jeg mener, at man som politiker har lov til at give udtryk for, hvad man ønsker, og det er tit med til at fremme en proces.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er bestemt enig i, at det, at man giver udtryk for, hvad man gerne vil, fremmer en proces. Det er jo så også grunden til, at vi har fremsat forsla-